

Začtvrté, navrhovatelé se dovolávají čl. 1 písm. h) nařízení (EU) 2015/1589⁽¹⁾ v rozsahu, v němž Tribunál přehlédl, že druhá žalobkyně měla postavení zúčastněné strany a v němž rozhodl, že zájmy této žalobkyně nejsou srovnatelné se zájmy akcionáře.

Zapáté, Tribunál se dopustil nesprávného posouzení, když rozhodl, že nové důkazy předložené navrhovateli v den jednání neměly vliv na posouzení Tribunálem jeho pravomoci, přípustnosti a opodstatněnosti žaloby.

Zašesté, navrhovatelé se dovolávají střetu zájmů u soudce, který byl součástí senátu, jenž přijal rozsudek Tribunálu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (kodifikované znění) (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne
11. dubna 2023 – Kwantum Nederland BV, Kwantum België BV v. Vitra Collections AG**

(Věc C-227/23, Kwantum Nederland a Kwantum België)

(2023/C 252/24)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastnice původního řízení

Navrhovatelky v řízení o kasačním opravném prostředku: Kwantum Nederland BV, Kwantum België BV

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku: Vitra Collections AG

Předběžné otázky

1) Spadá situace dotčená v původním řízení do rozsahu působnosti hmotného unijního práva?

Pro případ kladné odpovědi na první otázku se navíc předkládají tyto otázky:

- 2) Má skutečnost, že se ochrana duševního vlastnictví zakotvená v čl. 17 odst. 2 Listiny vztahuje na autorské právo k dílu užitého umění, za následek, že podle unijního práva, zejména čl. 52 odst. 1 Listiny, je omezení výkonu autorského práva (ve smyslu směrnice 2001/29/ES⁽¹⁾) k dílu užitého umění použitím hmotněprávního přezkumu vzájemnosti podle čl. 2 odst. 7 Bernské úmluvy⁽²⁾ podmíněno tím, aby toto omezení bylo stanoveno zákonem?
- 3) Musí být články 2, 3 a 4 směrnice 2001/29/ES, jakož i čl. 17 odst. 2 a čl. 52 odst. 1 Listiny ve světle čl. 2 odst. 7 Bernské úmluvy vykládány v tom smyslu, že je pouze věcí unijního normotvůrce (a nikoliv vnitrostátního zákonodárce), aby stanovil, zda je možné omezit výkon autorského práva (ve smyslu směrnice 2001/29/ES) v Evropské unii použitím hmotněprávního přezkumu vzájemnosti podle čl. 2 odst. 7 Bernské úmluvy u díla užitého umění, jehož zemí původu ve smyslu Bernské úmluvy je třetí stát a jehož autor není státním příslušníkem členského státu Unie, a pokud ano, aby toto omezení jasně a určitě definoval (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 8. září 2020, C 265/19, EU:C:2020:677)?
- 4) Musí být články 2, 3 a 4 směrnice 2001/29/ES ve spojení s čl. 17 odst. 2 a čl. 52 odst. 1 Listiny vykládány v tom smyslu, že dokud unijní normotvůrce nestanovil žádné omezení výkonu autorského práva (ve smyslu směrnice 2001/29/ES) k dílu užitého umění použitím hmotněprávního přezkumu vzájemnosti podle čl. 2 odst. 7 Bernské úmluvy, členské státy Evropské unie nesmí tento přezkum provést u díla užitého umění, jehož zemí původu ve smyslu Bernské úmluvy je třetí země a jehož autorem není státní příslušník členského státu Evropské unie?

- 5) Jsou za okolností původního řízení a s ohledem na dobu vzniku (předchozí právní úpravy) čl. 2 odst. 7 Bernské úmluvy pro Belgii splněny podmínky čl. 351 odst. 1 SFEU, a je tedy na Belgii, zda uplatní hmotněprávní přezkum vzájemnosti podle čl. 2 odst. 7 Bernské úmluvy, a to s přihlédnutím ke skutečnosti, že v projednávané věci se země původu stala smluvní stranou Bernské úmluvy dne 1. května 1989?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. 2001, s. 10; Zvl. vyd. 17/01 s. 230).

(²) Bernská úmluva o ochraně literárních a uměleckých děl (dále jen „Bernská úmluva“).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 12. dubna 2023 –
Association AFAÏA v. Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)**

(Věc C-228/23, AFAÏA)

(2023/C 252/25)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Association AFAÏA

Odpůrce: Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

Dotčená strana: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Předběžné otázky

- 1) Musí být příloha II nařízení Komise (EU) 2021/1165 ze dne 15. července 2021 (¹), přijatého k provedení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848 ze dne 30. května 2018 (²), vykládána v tom smyslu, že pojem velkochov, obsažený v této příloze, je rovnocenný pojmu chov hospodářských zvířat bez zemědělské půdy?
- 2) Pokud se pojem velkochov liší od pojmu chov hospodářských zvířat bez zemědělské půdy, jaká kritéria je třeba zohlednit při určování, zda má být chov hospodářských zvířat kvalifikován jako velkochov ve smyslu přílohy II nařízení (EU) 2021/1165?

(¹) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/1165 ze dne 15. července 2021, kterým se povolují některé produkty a látky pro použití v ekologické produkci a stanoví jejich seznamy (Úř. věst. 2021, L 253, s. 13).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848 ze dne 30. května 2018 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 834/2007 (Úř. věst. 2018, L 150, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent
(Belgie) dne 13. dubna 2023 – Reprobél SCRL v. Copaco Belgium NV**

(Věc C-230/23, Reprobél)

(2023/C 252/26)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent (Belgie)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Reprobél SCRL

Žalovaná: Copaco Belgium NV